

TEIST HOOAEGA TALLINNAS

* VIESTURS JANSONSI nimi seostub eesti kultuuriga juba enesestmõistetavalt. Tallinnale eelnesid tööaastad Riia Ooperi- ja Balletiteatris.

Olin Riia teatris esitantsija, tantsisin kõiki juhtivaid rolle — "Luikede järves", "Giselle'is", "Pähklipurejas", "Don Quijotes", "Uinuvus kaunitaris" jne.

* Mai Murdmaa on öelnud, et leidis teis oma tantsija. Millal algasid teie kontaktid?

Väga ammu, ja tegelikult sellega, et ütlesin rollist ära. Siis, 1989. aastal, tegin oma loominguõhtut Riias ja palusin Mail seda lavastada, kavasse valisime Tšaikovski 6. sümfoonia ja Kuldar Singi "Karje ja vaikuse". Et Riias tantsisin põhiliselt klassikat ja mind peeti ennekõike romantiliseks tantsijaks, hakkas mind veetlema mõte kogeda midagi uut.

* Millal tantsisite esmakordselt Estonia Teatris?

1984. aastal tegin "Luikede järves" prints, partneriks Tatjana Laid, aga mitte Tallinnas, vaid gastrollidel Kohtla-Järvel ja Narvas. Samal aastal tantsisin esmakordselt ka Tallinnas.

* 1990. aastast olete pidevalt Tallinnaga seotud.

Sügisel tantsisime koos Kaie Kõrbiga "Luikede järve", siis tulid "Don Quijote" ja "Bajadeer" ning seal algas meie koostöö, mille üheks põnevaks tipuks sai Birgit Cullbergi "Preili Julie". Sealpeale olengi rohkem tallinlane.

* Mõeldud hooajast olete ka balletitrupi kunstiline juht. Mida see amet kaasa toob?

Meil on n.-ö. triumviraat — Mai Murdmaa, Juris Žigurs ja mina — põhimõttel, et mida rohkem päid, seda parem. Aitan kaasa, millega saan. Et söidame Kaie Kõrbiga palju ringi, püüan näiteks impressariotes äratada huvi eesti balleti vastu. Minu arvates on see sedavõrd põnev, et võib mujal maailmas huvi paku-

Viesturs Jansons (Don Juan) ja Inna Sõrmus (Zerlina).

da. Et tantsutruppe on vähe ja ja tähelepanu äratamine pole kaugeltki nii lihtne, põhineb väga palju isiklikel kontaktidel.

* Praegu on proovisaalis Mai Murdmaa ballett "Don Juani mäng", milles tantsite nimiosa. Mida see endast kujutab?

Mai Murdmaa on sellele tüki lähenenud ootamatust küljest, tema fantaasia liigub ikka äraarvamatus suunas. Mulle meeldib, et ta ei karda lavale seada nii nagu tunneb. Don Juanis on palju tahke: nii kannatusi, filosoofilisi probleeme kui ka huumorit ja ironiat. Don Juan otsib kogu

aed-ideaali, näeb seda ühes nais- ses, süttib, annab endast kõik, kuid pettub, teises...

* Kas ta leiab?

Jah. See on lahkuminek Molière'ist. Viimane naine on ideaal, loogilise lahendusena viib just see naine Don Juani surnuaiale, kus muutub vampiiriks. Don Juan tajub naist kohates ohtu, kuid ta poleks tema, kui ta kaasa ei läheks. Paratamatult tekib paralleele Fellini filmiga "Casanova". Ideaali pole olemas, teda võib igavesti otsida. Ja kui Don Juan selle leidis, tähendas see lõppu.

Ma arvan, et see ballett pakub ainet nii sügavaks mõtiskluseks kui ka naermiseks.

C. W. Glucki—K. Stockhauseni "Don Juani mäng" esietendub täna. Koreograaf on Mai Murdmaa, dirigent Jüri Alperden, kunstnik Andris Freibergs, esietendusel tantsivad: Don Juan — Viesturs Jansons, Leporello — Toomas Jõõger, Kujutelm — Larissa Sintsova, Donna Anna — Inge Arro, Donna Elviira — Marina Kesler, Zerlina — Inna Sõrmus, Komtuur — Juris Žigurs, Masetto — Vladimir Kuzmin.

MARE PÕLDMÄE